

بُلْغَةِ

لِحَقِّ بَاكِمَكْ

موزهی گربه‌ها

لِفِي
Hoopa

♪ ♪♪

لەھق بانھىكى

موزهى گربەها

فَنِي ژُلى

تصویرگر: رونان بَدِل

مترجم: بیتا ترابی

موزهی گربه‌ها

احمق باشک ۲

سرشناس: زولی، فانی - م. Joly, Fanny
عنوان و نام پدیدآور: موزهی گربه‌ها / فنی ژلی؛ تصویرگر رونان بدل؛
متترجم: بینتا ترابی.
مشخصات نشر: تهران: شر هوپا، ۱۴۰۰.
مشخصات ظاهری: ۱۲ ص، مصور.
فروش: احمدق پائیمک، ۰۶۷۸-۶۳۲-۲۰-۴۰۶-۰.
شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۲۰-۴-۰۸-۴.
وضعیت فهرست نویسی: فیبا
یادداشت: عنوان اصلی: Cucu la praline؛
موضوع: داستان‌های نوجوانان فرانسه- قرن ۲۱، م.
Young adult fiction, French- 21st century
شناخته افروده: بادل، رونان، تصویرگر
شناخته افروده: Badel, Roman
شناخته افروده: ترابی، بینتا، - ، متترجم
PQ۲۴۰، رده بندی کنگره: رده بندی دیوبی: ۱۴۲۹۱۴ [الاج] [۱]
شماره کتابشناسی ملی: ۷۵۷۵۹۸۲

هوپا
Hoopa

نویسنده: فنی ژلی
تصویرگر: رونان بدل
متترجم: بینتا ترابی
ویراستار: خاطره کردکوبی
مدیرهنری: علی بخشی
طراح گرافیک جلد: سحر احمدی
طراح گرافیک متن: آزاده توماج‌نیا
چاپ اول: ۱۴۰۰
تیراز: ۲۰۰۰ نسخه
قیمت: ۳۹۰۰۰ تومان
شابک دوره: ۹۷۸-۶۲۲-۲۰-۴-۰۸-۰.
شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۲۰-۴-۰۸-۴.

آدرس: تهران، میدان فاطمی، خیابان بیستون،
کوچه‌ی دوم الـف، پلاک ۱/۳. واحد دوم غربی.
صندوق پستی: ۱۴۳۱۶۵۳۷۶۵
تلفن: ۸۸۹۹۸۶۳
• همه‌ی حقوق چاپ و نشر انحصاراً برای نشر
هوپا محفوظ است.
• استفاده از متن این کتاب فقط برای نقد و
معرفی و در قالب بخش‌های از آن مجاز است.
www.hoopa.ir info@hoopa.ir

Original title: Cucu la praline est en pleine forme
the text and the illustrations © Gallimard Jeunesse,
2011.

Persian Translation © Houpaa Publication, 2022

نشر هویا در چهارچوب قانون بین المللی حق احصاری نشر اثر(Copyright) امتیاز انتشار ترجمه‌ی فارسی این کتاب را در سراسر دنیا با بستن قرارداد از ناشر آن، Gallimard خریداری کرده است.

رعایت «کپی رایت» یعنی چه؟
یعنی **(نشر هویا)** از نویسنده‌ی کتاب، **فنی زلی** و ناشر آن، **گالیمار**، برای چاپ این کتاب به زبان فارسی در ایران و همه جای دنیا اجازه گرفته و بابت انتشارش، سهم نویسنده، یعنی صاحب واقعی کتاب را پرداخت کرده است.

اگر هر ناشری غیر از **هویا**، این کتاب را به زبان فارسی در ایران یا هر جای دنیا چاپ کند، بدون اجازه و رضایت **فنی زلی** این کار را کرده است.

لاین آیه‌ها زیاده نمایشان ممکن است باشند...

کوین تروف که
هم مدرسه‌ای
آنژل است.

آنژل شامبر که او را حمق
بانمک صدا می‌کنند.

مامان بزرگ

ویکتور و ژان ماکسیم برادرهای آنژل اند.

بابا

مامان

فُرست

۱. فرناند

۱۳	فصل ۱: کیف‌ستی صورتی
۲۱	فصل ۲: برقه
۲۹	فصل ۳: هاپ‌هاپ!
۳۷	فصل ۴: برقه‌ی آتش

۲. در درس سرکلاع‌ها

۴۷	فصل ۱: شلیک به هرف
۵۵	فصل ۲: ترس از جامدادی
۶۱	فصل ۳: رمزگشایی
۶۷	فصل ۴: سرد و گرم

۳. شاهزاده با قیافه‌ی مبدل

۸۳	فصل ۱: غافل‌گیری‌ها
۹۱	فصل ۲: پرنسن احمدق
۱۰۱	فصل ۳: آه‌ای شیفتگی
۱۰۷	فصل ۴: نسنه‌ی اصلی

أ. فُنْتَنْ

لُصلُّ آهْ گُيْفَتْشَىْنِ صُورْتْقِىْ

همه چیز از یک چهارشنبه‌ی ماه نوامبر شروع شد. یک عالمه برگ خشک در باعچه بود و مامان گفته بود بروم برگ‌ها را از توى باعچه جمع کنم، من هم رفتم توى باعچه و الکى نشان دادم که دارم همین کار را می‌کنم! البته مامان خواسته بود واقعاً جمع‌شان کنم، ولی خب من اصلاً از جمع‌کردن برگ‌ها خوشم نمی‌آید... تقریباً به همان اندازه که دوست ندارم برادرهایم «احمق بانمک» صدایم کنند. من حتی درباره‌ی این موضوع

کتابی هم نوشته‌ام. اگر وقت دارید بخوانیدش، آن وقت همه چیز را درمورد من می‌فهمید، یا شاید هم همه چیز را نفهمید، اما تقریباً چیزهای زیادی را می‌فهمید...

خلاصه بگوییم: اسمِ من آنژل شامبر است، ۸ سال دارم و دخترک موبور مهربانی هستم، اما واای به حال کسانی که اذیتم کنند...

درحالی‌که داشتم توی باعچه شنکش (جارو) را تکان می‌دادم، خیابان پنگوئن‌ها (همان خیابانی است که خانه‌ی ما آنجاست، پلاک ۲۷.) را هم نگاه می‌کردم. ساعت یک ربع به سه بود: دقیقاً همان ساعتی که مهربان ترین شاگرد مدرسه از جلوی خانه‌ی ما رد می‌شد تا برای یادگرفتن ویولن به خانه‌ی خاله‌اش در خیابان پاتاکلو^۱ برود. این پسر همان کوین تروف است. ویکتور و ژان‌ماکسیم، برادرهای بزرگم، می‌گویند من آرزو دارم مثل او توی مدرسه موردتوجه بقیه باشم. من برایشان قسم خوردم که این‌طور نیست، اما معلوم است که دوست دارم!

چطور می‌شود دلت نخواهد به جای پسری به مؤدبی، مرتبی و درس‌خوانی کوین باشی؟

1. Pingouins

2. Pataclou

تازه همیشه هم موهایش تمیز است. برادرهايم انگشت کوچکه‌ی او هم نمی‌شوند.
خلاصه.

در ساعت ۱۴ و ۵۱ دقیقه و ۱۷ ثانیه (ساعت مچی جدیدم عقربه‌ی ثانیه شمار دارد، واقعاً محشر است!) صدای سوت به گوشم رسید! کسی داشت ته خیابان سوت می‌زد... کوین؟ از بالای پرچین‌ها نگاه کردم. آره! خودش بود! مثل همیشه داشت

عجیب‌هه که آدمیزاد کتاب‌هاش رو نمی‌خوره!

هوپا، ناشر کتاب‌های خوردنی

- نشر هوپا همگام با ناشران بین‌المللی، از کاغذ مرغوب با زمینه‌ی کریم استفاده می‌کند؛ زیرا:
- این کاغذ نور را کمتر منعکس می‌کند و درنتیجه، چشم هنگام مطالعه کمتر خسته می‌شود؛
 - این کاغذ سبک‌تر از کاغذهای دیگر است و جایه‌جایی کتاب‌های تهیه شده با آن، آسان‌تر است؛
 - و مهم‌تر از همه اینکه برای تولید این کاغذ درخت کمتری قطع می‌شود.
- به امید دنیایی سبزتر و سالم‌تر